

Nummer 12-15.2016

De raad van de gemeente Eemmond;

Gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders d.d.
1 september 2016;

Overwegende dat:

- het bestemmingsplan/PlanMER Emmaweg 13a te Uithuizen met ingang van 25 maart 2016 tot en met 5 mei 2016 ter inzage heeft gelegen;
- binnen deze periode twee zienswijzen zijn ingediend;
- de Commissie voor de m.e.r. advies heeft uitgebracht over het bestemmingsplan/PlanMer;
- de provincie heeft gereageerd op het PlanMER;

Gelet op:

de uitspraak van de Raad van State van 5 augustus 2015; en
artikel 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening;

b e s l u i t:

1. de zienswijze van een bewoner aan de Emmaweg ongegrond te verklaren;
2. de zienswijze van de Natuur- en Milieufederatie e.a. gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond te verklaren;
3. kennis te nemen van het advies van de Commissie m.e.r.;
4. kennis te nemen van de reactie van de provincie; en
5. het bestemmingsplan Emmaweg 13a te Uithuizen vast te stellen met inachtneming van wijzigingen zoals aangeven in de reactie- en zienswijzennota.

Aldus besloten in de openbare vergadering
van de raad van de gemeente Eemmond,
gehouden op 15 september 2016.

De raad voornoemd,

voorzitter,

griffier,

Reactie- en zienswijzennota

- advies Commissie voor de m.e.r. op PlanMER
- reactie provincie
- zienswijze bewoner Emmaweg
- zienswijze Natuur- en milieufederatie en De Beer is los

Advies Commissie voor de m.e.r. op PlanMER

De Commissie voor de m.e.r. (hierna Commissie) heeft op 12 mei 2016 een toetsingsadvies uitgebracht op het PlanMER bestemmingsplan Emmaweg 13a Uithuizen, 2016. De Commissie signaleert bij de toetsing van het MER enkele tekortkomingen. Hieronder wordt ingegaan op het advies van de Commissie en op welke wijze de opmerkingen worden verwerkt.

1. Opmerking Commissie

Voor de beoordeling van milieueffecten is niet uitgegaan van de maximale mogelijkheden die het (ontwerp)bestemmingsplan biedt. De effecten van de mogelijkheden die het plan biedt voor mestvergisting (en de bijbehorende warmtekrachtkoppeling) zijn in het MER niet meegenomen.

Reactie

De mogelijkheden voor het opnemen van een mestvergister kan milieugevolgen met zich meebrengen. Omdat de ruimte voor een mestvergister ten koste zal gaan van ruimte voor varkens, schatten wij in dat de milieugevolgen gering zijn. Niettemin nemen wij de opmerking van de commissie over en wordt de mogelijkheid voor het bouwen van een mestvergister uit het bestemmingsplan geschrapt. Bij deze overweging speelt ook mee dat de initiatiefnemer geen concrete aanvraag voor een mestvergister heeft ingediend. Verder onderzoek is daarmee niet aan de orde.

2. Opmerking Commissie

Emissieberekeningen voor geur en fijn stof grotendeels. Daardoor zijn de uitkomsten van de berekeningen en de daaraan gerelateerde effecten niet verifieerbaar. De gehanteerde gegevens uit de Wm-vergunning van 2008 zijn niet actueel, aangezien in 2014 een wijzigingsvergunning is verleend waarbij is overgeschakeld van een ventilatiesysteem op afdelingsniveau naar stalniveau. Dit is van invloed op de invoerparameters.

Reactie

In het PlanMER zullen de uitgangspunten voor deze berekeningen goed worden opgenomen. Overigens heeft er geen technische wijziging van de milieuvergunning plaatsgevonden. Geconstateerd is dat de luchtwassers zoals deze waren opgenomen in de milieuvergunning 2008 niet in de bouwvergunning pasten. Om de bouw van de luchtwassers mogelijk te maken is in 2014 een omgevingsvergunning verleend. De milieuvergunning uit 2008 is dus wel actueel.

3. Opmerking Commissie

- De effecten van het voornemen op natuur zijn beschreven in hoofdstuk 7 van het MER. Voor de effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden wordt verwezen naar de 'voor-toets', die is opgenomen in hoofdstuk 10 van het MER. De voortoets laat zien dat er welis-waar sprake is van extra stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, maar dat significante gevolgen voor de instandhoudingsdoelstellingen daarvan op voorhand uitgesloten kunnen worden, omdat (1) kritische depositiewaarden niet worden overschreden, dan wel (2) er depositieruimte op grond van het PAS is verkregen.
- De voortoets komt op een aantal punten niet overeen met de AERIUS-berekeningen. Uit de AERIUS-berekeningen blijkt dat er voor het habitatype H1330A (Schorren en zilte graslanden) in het Natura 2000-gebied Waddenzee sprake is van een toename van stikstofdepositie (8,92 mol/ha/jaar volgens de berekening van 1 juli 2015, 10,4 mol/ha/jaar volgens de berekening van 3 februari 2016). Het is onduidelijk of overschrijding van de kritische depositiewaarden plaatsvindt en of er voldoende depositieruimte beschikbaar is.

Reactie

Ten aanzien van bovenstaande problematiek hebben wij navraag gedaan bij de provincie Groningen, het bevoegd gezag. Ten aanzien van het habitatype H1330A (Schorren en zilte graslanden) zijn de ecologen van de provincie van mening dat dit niet op korte afstand van het plangebied voorkomt en dat dit dus een fout is in de rekentool Aeries. Bovendien bedraagt de achtergronddepositie op de rand van de Waddenzee ca. 1000 mol N/ha/jaar, waarmee er voor dit habitatype dus zeker geen probleem ontstaat ten aanzien van overschrijding van de KDW. De Nb-wetvergunning aanvraag met Aeries berekening is in augustus 2015 gedaan, dus ruim voor het verlagen van de drempelwaarde van het Natura 2000 gebied Duinen Schiermonnikoog. Tot

slot: De Provincie geeft geen inzicht in de Stikstofruimte die de Provincie voor elk Natura 2000 gebied nog heeft. Indien de provincie in het kader van de PAS een Nb-wet vergunning afgeeft moet de gemeente erop kunnen vertrouwen dat de ruimte er is en er geen significant negatieve effecten op Natura 2000 optreden. De Raad van State heeft onder de voorwaarde van het doorvoeren van enkele wijzigingen in 2012 positief geadviseerd over het PAS (Advies W15.12.0046/IV). Op basis van de Passende beoordeling over het programma aanpak stikstof 2015-2021 (Ministerie van Economische Zaken Ministerie van Infrastructuur en Milieu 10 januari 2015), gecombineerd met de verleende Nb-wetvergunning voor deze varkenshouderij, mag worden geconcludeerd dat er geen significant negatieve gevolgen optreden. We zien geen aanleiding om het PlanMER op dit punt aan te passen.

4. Opmerking Commissie

Naast Natura 2000-gebieden zijn in de omgeving van het plangebied ook andere stikstofgevoelige natuurwaarden aanwezig, waaronder dijkvegetaties die onderdeel uitmaken van het Natuur Netwerk Nederland (NNN, voorheen EHS). Ook voor deze habitats gelden in principe kritische depositiewaarden (in de regel van Glanshaverhooilanden). De effecten op deze habitats zijn in het MER niet beschreven en kunnen niet worden beoordeeld omdat informatie over de achtergronddepositie ontbreekt.

Reactie

In het PlanMER worden summier ook negatieve effecten van stikstof op de NNN beschreven. Wij passen het PlanMER op dit punt aan in die zin dat we de effecten op dijkvegetaties iets uitvoeriger beschrijven. Voor de eindconclusies zal dit geen gevolgen hebben. Overigens maken de dijkvegetaties geen onderdeel uit van de EHS, maar van natuur buiten de EHS.

5. Opmerking Commissie

In het MER is zeer summier ingegaan op de effecten van het initiatief op landschap en cultuurhistorie. Volgens het MER is sprake van geringe aantasting van historisch geografische patronen en een geringe aantasting van de openheid van het landschap. Deze beoordeling lijkt niet onjuist, maar het MER beschrijft geen (inpassings)maatregelen waarmee deze aantasting kan worden gemitigeerd.

Reactie

Het PlanMER zal op dit punt worden aangepast. Destijds, onder het regime van het toenmalige bestemmingsplan, was geen inpassingsplan nodig. Inmiddels is er een erfinrichtingsplan dat met een korte toelichting in het PlanMER zal worden opgenomen.

Reactie provincie Groningen op PlanMER

Ook de Provincie Groningen heeft per mail van 6 april 2016 gereageerd op het PlanMER. De reactie van de provincie op het PlanMER wordt hieronder besproken.

1. Opmerking provincie

Op pagina 19 van het PlanMER wordt gesteld dat de nevenactiviteit biomassavergisting niet meer is opgenomen in het Besluit m.e.r. en derhalve geen m.e.r.-(beoordelings)plichtige activiteit is. Op grond van recente jurisprudentie is er discussie of installaties voor mestbe- en verwerking mogelijk m.e.r.-beoordelingsplichtig zijn. Deze discussie heeft te maken met de vraag of de activiteit mestbe- en verwerking moet worden geïnterpreteerd als een activiteit gericht op 'verwijdering' dan wel 'nuttige toepassing'. De Wet milieubeheer erkent 'nuttige toepassing' niet als een verwijderingsactiviteit. Om die reden valt volgens de Wm een biomassavergisting niet onder categorie D18.1 van het Besluit m.e.r. Echter het Europees Hof van Justitie (Uitspraak Massafra, 23 november 2006) hanteert een andere interpretatie en beschouwt nuttige toepassing van afval ook als een verwijderingshandeling. Kortom, een biomassavergistingsinstallatie in combinatie met wkk dient in het PlanMER beoordeeld te worden.

Reactie

De jurisprudentie is op dit punt inderdaad gewijzigd. Er dient ten aanzien van mestvergisting tenminste een m.e.r.-beoordeling te worden uitgevoerd. Er is ten gevolge van een mestvergister wel sprake van enige emissie, extra verkeer etc. Bij nader inzien zal de mogelijkheid voor het bouwen van een mestvergister uit het plan worden gehaald. Nader onderzoek op dit punt is daarmee niet nodig.

2. Opmerking provincie

Op basis van jurisprudentie dienen in het kader van een m.e.r. de maximale mogelijkheden van het plan, in dit geval het bestemmingsplan, te worden beoordeeld. Mede op grond van deze jurisprudentie dienen in dit PlanMER de milieueffecten van de biomassavergistingsinstallatie te worden beoordeeld. Op pag. 20 bovenaan wordt gesteld dat ".....de effecten van de mestvergistingsinstallaties ondergeschikt zijn aan de mogelijke effecten die kunnen optreden als gevolg van mogelijkheden (volledig benutten van het bouwvlak) op het gebied van veehouderij". Het aspect covergisting wordt daarom niet verder in het PlanMER behandeld, aldus het PlanMER. Dit argument is gelet op de jurisprudentie (in het MER dienen de maximale mogelijkheden van het plan te worden beoordeeld) geen argument dat stand houdt bij de rechter.

Reactie

Zie onder 1.

3. Opmerking provincie

Op pag. 20 bij 2.4 Alternatieven wordt gesteld dat gelet op het beperkte schaalniveau van de activiteit en het feit dat de procedures en vergunningen rond deze activiteit al afgerond zijn, er geen alternatieven in beschouwing worden genomen. Ook deze argumentatie is gelet op de opmerkingen onder 1 en 2 niet houdbaar. Voor de be- en verwerking van de mest kunnen verschillende alternatieven worden beoordeeld op hun milieugevolgen: mestafzet in de directe omgeving/regio (moet wel geborgd zijn), biomassavergisting van de mest al dan niet in combinatie met een warmte/krachtinstallatie (wkk). Daarnaast kunnen varianten van stalsystemen worden beoordeeld met een accent op milieu (mestopslag, lucht, geur) of diervriendelijkheid (BBT).

Reactie

In de Wet milieubeheer staat dat in een MER de 'redelijkerwijs in beschouwing te nemen' alternatieven moeten worden onderzocht. In een MER kan de voorgenomen activiteit in principe in algemene termen worden geformuleerd. De te onderzoeken MER-alternatieven zijn dan een concrete vertaling daarvan. In voorliggend MER is het in de vorige paragraaf in detail beschreven voornemen het enige nog redelijkerwijs in beschouwing te nemen alternatief. Wanneer een alternatief als 'redelijkerwijs in beschouwing te nemen' moet worden beschouwd, is in de wet niet nader gedefinieerd. In de praktijk moet een alternatief in ieder geval realistisch zijn: technisch maakbaar, betaalbaar en in principe 'probleemoplossend'. De alternatieven voor een MER moeten

zo worden gekozen dat de besluitvorming over het bestemmingsplan optimaal wordt ondersteund met milieuinformatie en dat de ontwikkelingsmogelijkheden (die uiteindelijk in het bestemmingsplan terecht kunnen komen) zo volledig mogelijk worden belicht. Volgens vaste jurisprudentie is de vraag welke alternatieven in het MER moeten worden beschouwd afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Zo is in een uitspraak van de Raad van State (1 mei 2013; Uitspraak 201202866/1/R1) bijvoorbeeld geoordeeld dat alternatieve locaties in het toen betreffende MER (voor een veehouderij) niet overwogen konden worden omdat andere locaties niet in eigendom waren van de initiatiefnemer. In het geval van onderhavig bestemmingsplan geldt dit ook. Het is niet realistisch om te verwachten dat de initiatiefnemer het project zal realiseren op andere gronden dan die van hem zelf. Een dergelijk alternatief leidt niet tot een rendabel verdienmodel. Voorts zijn de vergunningen voor de betreffende stalsystemen alsmede de Nbwet vergunning verleend. Het is ook niet realistisch om in dit stadium ten aanzien van de stallen met alternatieven te werken. Gezien onze uitgangspunten is het terecht dat er geen alternatieven in beschouwing zijn genomen.

4. Opmerking provincie

Het PlanMER is tevens een MER, want ten aanzien van het besluit tot de omgevingsvergunning milieu heeft nog geen m.e.r.(-beoordeling) plaatsgevonden (zie pag. 14). In een MER kunnen inrichtingsalternatieven worden beoordeeld op milieugevolgen (zie opmerking punt 3).

Reactie

Zie onder 3.

5. Opmerking provincie

Op pag. 19 is de invloed van co-vergisting in combinatie met een gasmotor van de wkk beoordeeld op de gevolgen voor de luchtkwaliteit. Daarbij is gebruik gemaakt van het verspreidingsmodel KEMA STACKS (NNM). De stikstofemissie van de wkk is niet alleen relevant voor de luchtkwaliteit, maar ook voor de mogelijke gevolgen van stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden. Om die reden dient voor deze activiteit tevens een Aerius berekening te worden uitgevoerd in het kader van de PAS. Als dit nog niet is gedaan, zal dit aspect ook een risico kunnen opleveren in de procedure. Zie eerdere opmerkingen: of uitvoeriger beoordelen of schrappen uit plan.

Reactie

Zie onder 1.

6. Opmerking provincie

Het onderdeel BBT mede in relatie tot mitigerende maatregelen is in het MER summier uitgewerkt.

Reactie

Er is een Nb-wetvergunning verleend. De activiteit is uitvoerbaar onder de PAS regelgeving. Nadere uitwerking is niet noodzakelijk.

7. Opmerking provincie

Het aspect cumulatie met andere activiteiten is summier beoordeeld. Volgens het PlanMER zijn er op enige afstand van het geplande bedrijf enkele megastallen aanwezig.

Reactie

Omdat het bestemmingsplan nu onder de PAS regelgeving valt, en in dat kader is beoordeeld is verdere cumulatie niet nodig. Cumulatie met andere aspecten is niet aan de orde.

8. Opmerking provincie

In het PlanMER wordt nergens verantwoord dat er een watertoets is uitgevoerd. Volgens het waterschap is in het kader van het bestemmingsplan buitengebied op een eerder moment al een watertoets uitgevoerd. De wijziging met dit bestemmingsplan leidt niet tot andere inzichten. Voor de duidelijkheid lijkt het mij wel handig om dit ergens te vermelden in het MER.

Reactie

Omdat het bestemmingsplan nu onder de PAS regelgeving valt, en in dat kader is beoordeeld is verdere cumulatie niet nodig. Cumulatie met andere aspecten is niet aan de orde.

Zienswijzen bestemmingsplan

Tijdens de terinzagelegging zijn twee zienswijzen binnengekomen. De ene zienswijze is afkomstig van een bewoner aan de Emmaweg en de ander is afkomstig van de natuur- en Milieufederatie en de Beer is los.

1. Bewoner Emmaweg

brief van 25 maart 2016, binnengekomen 30 maart 2016

De bewoner aan de Emmaweg maakt zich zorgen om de toename van het vrachtverkeer aan de Lauwersweg, met name voor de fietsers zal dit tot overlast leiden. De veronderstelling is dat het op 32 verkeersbewegingen gaat (2 x 16 ritten). Gevraagd wordt welke voorzieningen de gemeente zal treffen om de veiligheid van het fietsverkeer te waarborgen. De vraag is of het vrachtverkeer sowieso wenselijk is gezien de staat van de wegen na iedere winter.

Reactie op zienswijze bewoner Emmaweg

De verwachting is dat het bedrijf leidt tot een toename van het aantal gemotoriseerde verkeersbewegingen met maximaal 16 ritten per etmaal. Het aantal ritten houdt in het totaal aantal verkeersbewegingen, dus zowel heen als weer. Er is dus geen sprake van 32 bewegingen, maar sprake van 16 verkeersbewegingen en 8 motorvoertuigen. Daarnaast zullen de verkeersbewegingen niet alleen uit vrachtverkeer bestaan, maar ook personenverkeer. Met een toename van 16 verkeersbewegingen in het landelijke gebied is geen sprake van een onevenredige toename van verkeer in het landelijke gebied. De huidige intensiteiten op de genoemde wegen en in het buitengebied zijn dermate gering dat het treffen van maatregelen niet opwegen tegen de kosten. De wegen hebben een profiel dat gebruikelijk is voor een buitengebied. Dat betekent helaas dat soms afgestapt moet worden om in de berm te moeten wachten. Het is begrijpelijk dat dat vervelend kan zijn maar gelet op de hoeveelheid verkeer en de functie van de wegen als ontsluitingsweg van het landelijk gebied wordt dit als acceptabel beschouwd.

Conclusie

Voorgesteld wordt de zienswijze ongegrond te verklaren.

2. Natuur- en milieufederatie Groningen en Stichting De Beer is Los

brief van 4 mei 2016, binnengekomen 9 mei 2016, kenmerk 16-015-EW

De Groningse Natuur- en milieufederatie maakt op de volgende punten bezwaar tegen het bestemmingsplan.

1. Strijdigheid met provinciaal en gemeentelijk beleid. Het bestemmingsplan past niet in het gemeentelijk en provinciaal beleid

Reactie

Het provinciaal beleid ten aanzien van intensieve veehouderij is de laatste jaren ingrijpend gewijzigd. Op dit moment heeft de provincie Groningen stringente regels opgesteld ten aanzien van intensieve veehouderij. Oprichting van nieuwe intensieve veehouderijen en intensieve neventakken is niet toegestaan. Bestaande intensieve veehouderijen (volwaardig en neventakken) mogen uitbreiden wanneer dit noodzakelijk is ten behoeve van aangescherpte milieu-eisen of wanneer sprake is van dierenwelzijn. Tot 1 januari 2019 is overigens, op basis van de onlangs vastgestelde Provinciale Omgevingsverordening, in bepaalde gebieden nog wel enige uitbreiding mogelijk. Dit beleid is echter niet relevant omdat de aanvraag van de milieuvergunning voor deze varkenshouderij dateert van 1997 en deze aanvraag getoetst moet worden aan het beleid ten tijde van de aanvraag.

Op 13 mei 2008 is een milieuvergunning voor intensieve veehouderij verleend en er is een vergunning verleend voor het bouwen van de aangevraagde varkensstallen. Beide vergunningen zijn onherroepelijk.

Vanwege het onherroepelijk zijn van deze besluiten, is het toetsen aan het vigerende provinciaal beleid verder niet aan de orde. Hetzelfde kan worden gezegd ten aanzien van

het gemeentelijk beleid. In algemene zin zijn in het huidige beleid van de gemeente voor het buitengebied, geen verdere nieuwvestigingen van intensieve veehouderijen toegestaan. Gezien de voorgeschiedenis en de eerder verleende vergunningen, geldt voor dit perceel nog de regelgeving zoals die bestond ten tijde van de aanvraag in 1997. Er kan dus niet worden getoetst aan het huidige beleid, zie ook eerdere uitspraken van de ABRvS in dit kader.

Verder is het volgende van belang:

In 2004 is door de provincie goedkeuring onthouden aan het perceel voor de Emmaweg 13a, waar toen de vestiging van een intensieve veehouderij in het bestemmingsplan mogelijk was. De gemeente was namelijk van mening dat meegewerkt moest worden aan de aanvraag, omdat deze getoetst moest worden aan het beleid van 1997. De ABRvS heeft in 2006 geoordeeld dat het onthouden van goedkeuring op onterechte gronden was gebeurd: De aanvragen voor bouw- en milieuvergunning voor het betreffende bedrijf dateren van april 1997, en hadden op basis van het op dat moment geldende gemeentelijk en provinciaal beleid moeten worden verleend. Ook de ABRvS oordeelt in 2006 feitelijk dat er onvoldoende rekening is gehouden met het oudere beleid. Tot slot kan worden opgemerkt dat de provincie geen zienswijze heeft ingediend tegen het bestemmingsplan, ook gezien vanuit de redenering van de Raad van State en het feit dat de varkenshouderij past in het toen geldende beleid.

Naar aanleiding van de zienswijze zal de toelichting op verschillende punten ten aanzien van aanleiding, voorgeschiedenis en beleid in het bestemmingsplan worden verduidelijkt.

2. Landschappelijke inpasbaarheid. Er wordt ten onrechte geen aandacht besteed aan de landschappelijke inpassing.

Reactie

Wij kunnen de stelling dat de inpassing van de varkensstal een aantasting betekent van het open cultuurlandschap, niet onderschrijven. Het huidige landschap kenmerkt zich juist door grootschalige, grotendeels moderne akkerbouw en veehouderijbedrijven (deels intensief). Door de verspreiding van de bestaande bedrijven en de inpassing van de nieuwe bedrijven, worden geen uitzichten aangetast. Er vindt geen aantasting plaats van landschapsstructuren, aardkundige waarden, historische geografische patronen dan wel historische bouwkundige elementen. Landschappelijke en cultuurhistorische kenmerken/waarden in de directe omgeving van het plangebied bestaan uit openheid, verkavelingsstructuren en het wegenpatroon. Op zich past de locatie van de bebouwing wel in het agrarische bebouwingslint. De omvang van de bebouwing zal qua oppervlakte en massaliteit iets omvangrijker zijn dan de omliggende agrarische bebouwing. Er is daarmee hooguit sprake van een geringe aantasting van historisch geografische patronen en er is sprake van een geringe aantasting van de openheid. Ook de provincie kent aan dit gebied geen beperkingen toe als het gaat om grootschalige bebouwing. Voor dit bedrijf is verder een landschappelijke inpassingsplan beschikbaar. Langs verschillende zijden van de kavel wordt voorzien in beplantingen. Het bestemmingsplan schrijft dit plan niet in dwingende zin voor. Ook zonder landschappelijk inpassingsplan is er op deze locatie zeker geen sprake van een onevenredige aantasting van landschappelijke waarden.

Naar aanleiding van de zienswijze zal het PlanMER worden aangevuld met het erfinrichtingsplan.

3. Negatieve effecten op Nederlandse en Duits en Natura 2000 gebieden. Hoewel in het PlanMER gesteld wordt dat het bestemmingsplan uitvoerbaar is in het kader van de PAS-wetgeving, wordt in het PlanMER niet onderbouwd dat significant negatieve effecten op Natura 2000 gebieden kunnen worden uitgesloten. Daarnaast stelt de GNMf dat de PAS strijdig is met de habitatrichtlijn.

Reactie

In de uitspraak van 5 augustus 2015 heeft de Raad van State het op 19 december 2013 het vastgestelde bestemmingsplan Uithuizen-Emmaweg 13A vernietigd, omdat in de na het raadsbesluit opgestelde Passende Beoordeling (2014) onvoldoende werd gemotiveerd dat de toenames van de stikstofdepositie ten gevolge van het plan geen significant negatieve effecten op de omliggende Natura 2000 gebieden zouden hebben.

Door het ministerie van Economische Zaken is inmiddels de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) opgesteld welke per 1 juli 2015 in werking is getreden. Ten aanzien van de hierboven bedoelde uitspraak is er wettelijk gezien sprake van wezenlijk andere situatie. De PAS is er op gericht om het verlenen van vergunningen op grond van de Nbw 1998 weer mogelijk te maken. Het verlenen van dergelijke vergunningen voor ontwikkelingen waarbij stikstofemissie plaatsvindt, was in de omgeving van Natura 2000-gebieden vaak niet meer mogelijk omdat er in deze gebieden al sprake was van een overschrijding van de maximaal toelaatbare stikstofdepositie op kwetsbare vegetaties (de zogeheten kritische depositiewaarde).

De PAS regeling komt in het kort op het volgende neer: Alle Natura 2000 gebieden krijgen een bepaalde vaste stikstofdepositie-ruimte. Provincies mogen gedurende een looptijd van 6 jaar deze ruimte verdelen onder de bedrijven. Omdat gedurende de looptijd van het PAS er tegelijkertijd herstelmaatregelen doorgevoerd gaan worden in de Natura 2000 gebieden worden significant negatieve effecten ten gevolge van het verdelen van de stikstofdepositie-ruimte, voorkomen.

In een overkoepelende landelijke Passende Beoordeling in het kader van het PAS is onderzocht dat deze uitbreidingen kunnen plaatsvinden zonder dat er significant negatieve effecten op Natura 2000-gebieden optreden. De Raad van State heeft de PAS wetgeving geaccordeerd.

Voorts is er door het bevoegd gezag een Nb-wetvergunning verleend op 7 april 2016. Aan deze vergunning ligt een wettelijk voorgeschreven Aerius berekening ten grondslag waarin de toename van stikstofdepositie op de verschillende Natura 2000 gebieden is berekend. In het kader van de PAS zijn onder meer herstelstrategieën geborgd waarmee significant negatieve effecten van stikstofdepositie op Natura 2000 gebieden worden voorkomen. Individuele toenames van bedrijven onder de 0,05 mol worden niet langer als significant beschouwd. Daar waar de toenames hoger zijn heeft het bevoegd gezag nu geoordeeld dat in het kader van de PAS, ontwikkelruimte aanwezig is. Op basis van de PAS-wetgeving, de hieraan gekoppelde Landelijke Passende Beoordeling en de verleende Nb-vergunning mag de gemeente er van uitgaan dat er geen significant negatieve effecten op Natura 2000 gebieden optreden.

4. Geurhinder. Binnen de wettelijke geurcontouren vallen geurgevoelige objecten. In dat kader is van belang dat agrarische bedrijfswoningen van akkerbouwbedrijven als geurgevoelig moeten worden aangemerkt onder de vigerende geurwetgeving.

Reactie

Uit de milieuvergunning 13 mei 2008 is niet gebleken dat er te aanzien van geur knelpunten zijn. Zeer lokaal kan er sprake zijn van een toename van geurhinder. De enkele agrarische bedrijfswoningen die binnen de 800 m geurcontour vallen, zijn agrarische bedrijfswoningen van grondgebonden bedrijven die zowel als veehouderij in gebruik kunnen en mogen zijn als akkerbouwbedrijf.

In wisselende mate staat hier ook vee of heeft hier vee gestaan in het verleden.

De bedrijfswoningen zijn in de milieuvergunning (2008) aangeduid als Categorie IV (Uit Richtlijn Geurhinder en veehouderij, 1985). Hieronder vallen alle agrarische bedrijven inclusief bedrijfswoningen, ook inclusief bedrijfswoningen bij akkerbouwbedrijven. De nieuwe Wet geurhinder is in januari 2007 van kracht geworden. In de handleiding van de Wet staat de volgende tekst:

In artikel 14 van de Wgv is opgenomen dat de Wgv uitsluitend van toepassing is op een aanvraag die is ingediend op of na 1 januari 2007. Artikel 14, eerste lid van de Wgv: Indien een aanvraag om een vergunning is ingediend voor het tijdstip waarop deze wet met betrekking tot zodanige aanvraag in werking treedt, blijft het voor dat tijdstip ten aanzien van zodanige aanvraag geldende recht van toepassing, tot het tijdstip waarop de beschikking op de aanvraag onherroepelijk is geworden. De beschikking is onherroepelijk na het verstrijken van de beroepstermijn indien geen beroep is ingesteld dan wel na afhandeling van de beroepsprocedure. Omdat de aanvraag voor de milieuvergunning is ingediend voor 1 januari 2007 geldt hiervoor nog de regeling van voor deze datum. In die zin is de milieuvergunning terecht verleend en is onherroepelijk. In dat kader heeft ook de RvS geoordeeld (augustus 2015) dat ten aanzien van deze onherroepelijke milieuvergunning een nieuw passend bestemmingsplan moet komen.

De toelichting in het bestemmingsplan is op dit onderdeel verduidelijkt.

5. Gezondheidsrisico's. De gezondheidsraad heeft hierover uitgebreid advies uitgebracht. Voor nieuwvestigingen van intensieve veehouderij dient vooraf in het kader gezondheidsrisico's nader onderzoek plaats te vinden.

Reactie

Ten aanzien van het aspect gezondheid zijn in dit geval de risico's minimaal. Q-koorts kan vooral worden gelinkt aan geiten. Bij onderzoek uitgevoerd door het Central Veterinary Institute, part of Wageningen UR (CVI) in 2011, naar het voorkomen van de Q-koortsbacterie bij diverse diersoorten in Nederland is deze bacterie ook aangetoond in de placenta's van enkele honden, paarden, schapen en runderen. Het risico op verspreiding dan wel vermeerdering via varkens is zeer klein. Risico's op dierziekten treden vooral op als bedrijven met dezelfde diersoort op korte afstand van elkaar liggen. Daarvan is in het plangebied geen sprake.

6. Waterberging. Er dient te worden gecompenseerd voor extra waterberging omdat de verharding fors toeneemt.

Reactie

De waterberging kan buiten het plan worden geregeld. Het waterschap heeft aangegeven dat hiervoor vooralsnog geen directe noodzaak bestaat. Ook ten aanzien van dit punt hebben waterschap en provincie geen zienswijze ingediend

7. Regels en toelichting. Op een aantal punten corresponderen de regels van het bestemmingsplan niet met de toelichting. Ook corresponderen de planregels niet met de milieuvergunning bijvoorbeeld op het punt van ammoniakemissie.

Reactie

Het bestemmingsplan 1988 geldt niet meer. Het bestemmingsplan buitengebied Eemsmond vigeert ook voor het betreffende perceel, alleen dan zonder bouw mogelijkheden. De afstand van de bebouwing tot de weg bedraagt tenminste 15 m. Dit is ingegeven door de wet geluidhinder en hiermee wordt aangesloten bij het nu vigerende plan.

Het totale bebouwde oppervlak volgens de bouwtekening bedraagt 7191 m². Dit is feitelijk ook het benodigde oppervlak. De vergunning gaat uit van 7203 m². In het bestemmingsplan wordt aansluiting gezocht bij de maatvoering van de bouwvergunning. Er wordt in het bestemmingsplan onderscheid gemaakt tussen oppervlakte ten behoeve van stalruimte en niet-stalruimte (kantoor, opslag, voeder etc.). In het bestemmingsplan worden daarom de volgende maten opgenomen: 485 m² voor functionele ruimte niet zijnde stalruimte en 6718 m² voor stalruimte. Er zal geen ruimte worden geboden voor een mestvergister. Alle bebouwing ten behoeve van de stallen zal binnen deze maatvoering moeten passen.

Het bestemmingsplan/PlanMER is waar nodig in de toelichting en regels verduidelijkt en aangepast.

Ammoniakemissie

In het bestemmingsplan is de laatst afgegeven Nb-wetvergunning vertaald. In de milieuvergunning is slechts het aantal varkens en het type stal opgenomen. In de aanvraag voor de milieuvergunning stond inderdaad een emissie aangegeven van 5049,6 kg/jaar. Dit heeft te maken met het feit dat ten aanzien van de nieuwe Rav codes met een strengere emissiefactor voor varkens wordt gewerkt, namelijk nu 0,9 en voorheen 0,8. Dit is de reden dat de Nb-wetvergunning van een hogere emissie uitgaat. Omdat de dieraantallen en de stalsystemen hetzelfde zijn, zijn er geen feitelijke verschillen in emissie. Voorts is in het PlanMER aangetoond dat er geen knelpunten zijn ten aanzien van stikstof en Natura 2000.

Conclusie

Voorgesteld wordt de zienswijze gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond te verklaren en het bestemmingsplan op onderdelen gewijzigd vast te stellen in die zin dat een aantal onderdelen in de toelichting uitgebreider worden gemotiveerd en dat een betere afstemming plaatsvindt tussen regels en toelichting en de milieuvergunning. Ook het onderdeel PlanMer zal hierop worden aangepast. Tevens zal aan het PlanMER het erfinrichtingsplan worden toegevoegd.